

3

Åsele, m, Åsele tg, Vb. l.

s. 128) af sel eller sele, som betyder
lugnwatten mellan 2:ne försar.

ſ-ljudet uti det nu brukliga ut-
talet är tydligen att förklara ur en
äldre form *ar-sele; jfr ^{det} ofvan s. 5
efter R₂ anförda namnet ar-sele,
där förra leden ingenting annat är
än gen. sing. af fr. subst. a ä,